

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401741616.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Søvnen,

Side 149.

Dette Digt og det følgende, Nøisomhed, ere oprindelig blevne til i Norske Selskab, hvor de vandt Præmien, og første Gang trykte i Selskabets Samlinger, første Stykke.

Det er i høi Grad betegnende for Wessels Character, som for hans poetiske Takt, at han til Motto for denne Ode har valgt to Linier af - Joh. Nordal Bruns *Zarine* (femte Akt, første Scene); og Molbech siger: »Den, der vil gjøre sig Umagen at giennemlæse *Zarine*, vil finde, »at i hele Tragedien ere »vel disse to Linier de skiønneste, maaskee de eneste ægte poetiske.«

Abrahamson (*Lærde Efterretninger*, 1790, Side 120 flg.) bemærker med Føie, at de fire sidste Stropher af Oden til Søvnen danne en disharmonisk Slutning til det Hele, og hellere maatte have været r een t borte, saa at Oden endte med den smukke Strophe (Side 152):

» Meer værdig Verdnens og min Gud« etc.

Der kan hertil endnu føies, at Slutningen ikke synes at være rigtig klart tænkt eller udtrykt, og at den næstsidste Linie:

» Hvem skal den Vaagnende forskrekke?«

ikke let lader sig forstaae. - Fra en anden Haand har Lidgiveren faaet den Forklaring, at det store Forbogstav i Ordet »Vaagnende«, der findes i Digtets Kilde, Norske Selskabs poetiske Samlinger første Hefte (første og anden Udgave), samt i Udgaven af 1787, maatte betragtes som Trykfeil, og Linien opfattes saaledes: »Hvem skal den (Morgenen) forskrække, idet han vaagner?« Men denne Forklaring synes i høi Grad tvungen.